

»Hetta hevur týdning fyri meg persónliga, tí eg vil fegin giftast. Men hetta er størri enn so. Hetta hevur týdning fyri komandi ættarliðið av samkyndum føroyingum«

Annika Schandorffsdóttir Vang

– Tú sleppur ikki undan viðmerkingum, helst tá tú fert í býin, og hevur traðkað fram alment. Onkurtíð fært tú eina skolu og onkuntíð vilja fólk kjakast um hjúnabandslógina, sigur Annika Schandorffsdóttir Vang

Hon og dama hennara gjørdist ógvuliga merktar av støðuni. Paranoid, kanst tú kalla tað.

– Hvat verður tað næsta? Fari eg at vera niðurslign í býnum? Skal eg læsa hurðina? Fer onkur at standa uttanfyri her og vilja mær nakað ilt? Tað var slíkt, sum fór gjøgnum heysin á mær, sigur Annika.

Munnligur ágangur í býnum hevur eisini verið ein partur av lívinum hjá Anniku.

– Tú sleppur ikki undan viðmerkingum, helst tá tú fert í býin, og hevur traðkað fram alment. Onkurtíð fært tú eina skolu og onkuntíð vilja fólk kjakast um hjúnabandslógina, sigur Annika.

Og júst hon, hjúnabandslógina, er á mangan hátt avgerandi fyri framtíðina hjá Anniku og damuni.

Í hesum døgum verður hjúnabandslógina og broytingar í henni, viðgjørd í Løgtinginum. Okkara fólkavald skulu komandi tíðina gera av, um samkynd í 2016 skulu sleppa at ganga saman í hjúnaband.

– Fyri at vera heilt erlig, so hongur handan hjúnabandslógina mær langt út av hálsinum, sigur Annika, og ivaleyst eru tey mong, sum kenna tað á sama hátt sum hon.

– Í mínum hugaheimið eru stórmál í Føroyum, sum hava nógv størri tørv á stórar viðgerð og nógvum hugsanum frá tinglimunum. Hetta átti bara at verið ein avgreiðslusurningur, og so kundu tey farið undir at hjálpt fátøkum børnum, sjúkrahúsverkinum og heilsuverkinum til dømis, sigur Annika.

Hon fylgdi ikki við í gjár, tá ið uppskotið til broyting í hjúnabandslógini var til fyrstu viðgerð í Løgtinginum. Hon og daman eru farnar undir at umbyggja hús, so tíðin fer við tí. Men eins og onnur samkynd í Føroyum, so vónar Annika, at lógina nú umsíðir verður samtykt.

– Vit báðar vilja so fegnara ganga saman í hjúnaband, men vit vilja ikki fara út um Føroyar at gera tað. Eg gleði meg til, at vit kunnu bjóða okkara nærmastu inn til borgarliga vígslu í Føroyum, sigur Annika.

Fara tit báðar so í brúðarkjóla, ella hvussu?

– Tað er ein góður spurningur, sigur Annika flennandi. Eg eri ikki ein kjólapersónur, so eg má finna okkurt annað at fara í. Men eg giti daman verður í hvítum kjóla, sigur Annika.

Júst hvussu brúðleypid skal vera, er enn til samráðingar heima hjá Anniku og teimum. Men givið er, at tær báðar gleðast um, at tað nú sær út til, at tær sleppa at giftast her í Føroyum í komandi ári.

– Hetta hevur týdning fyri meg persónliga, tí eg vil fegin giftast. Men hetta er størri enn so. Hetta hevur týdning fyri komandi ættarliðið av samkyndum føroyingum. Hendan broytingin í lógini ger, at samkyndir føroyingar kenna seg vælkomnin og viðurkend í framtíðini. Og hvat kundi verið meira natúrligt enn tað, sigur Annika Schandorffsdóttir Vang, áðrenn hon aftur vendir nøsini móti sjúkrahúsverkinum og ambulansatænastuni.